

Ad 1. Med henvisning hertil kan oplyses, at anbringelse af en del af sparekassernes indestående i obligationer fandt sted i 1960 efter tilladelse fra finansministeriet. På daværende tidspunkt foreslog KGH en ordning, hvorefter midlerne kunne anvendes til pantesikret udlån i Grønland til en rente svarende til renteniveauet her.

Grønlandsudvalget af 1960 optog på samme tid i sit arbejdsprogram spørgsmålet om Det grønlandske Pengevæsen og De grønlandske Sparekassers forhold, og som følge deraf blev sagen stillet i bero.

Efter behandling af spørgsmålet har Grønlandsudvalget i sin betænkning bl. a. side 145 udtalt følgende:

„Selvom mangelen på kreditmidler lige så vel kunne afskaffes ved at forhøje bevillinger til erhvervsstøtteordningen, finder udvalget bl. a. for at berede vejen til etableringen af et privat kreditinstitut det ønskeligt, at den opsparing, der finder sted af de løbende indkomster i Grønland, direkte kommer det grønlandske samfund til gode. Udvalget kan derfor anbefale, at der skabes mulighed for udlån af sparekassemidlerne. Det må indtil videre være en forudsætning, at staten yder garanti for indskydernes midler.

Udlån må ske til en rente, der fastsættes ud fra almindelige bankmæssige principper.

Udvalget tilslutter sig, at indlånsrenten fremover ikke fastsættes under de danske sparekassers rente, dels for at fremme opsparingen i Grønland og dels for at undgå, at man med fordel kan anbringe midlerne i banker og sparekasser uden for Grønland.“

Grønlandsudvalget har herefter henstillet, at det tages under overvejelse at omorganisere De grønlandske Sparekasser til en selvejende institution med KGH som forretningsfører, og at der oprettes et sparekasseudvalg til at følge sparekassernes praktiske virksomhed.

Et skitseudkast til en nyordning i overensstemmelse med den af Grønlandsudvalget af 1960 foreslåede er afgivet til Grønlandsrådets Sekretariat, der for tiden arbejder med sagen.

Det er min opfattelse, at der skulle være mulighed for at skabe en sådan nyordning for De grønlandske Sparekasser, således at disse kan drives på forretningsmæssig basis og efter samme principper som banker og sparekasser i det øvrige Danmark.

Til belysning af virksomheden inden for De grønlandske Sparekasser kan oplyses, at indlånene i sparekasserne pr. 30. september 1965 udgjorde ca. 22,5 mill. kr., hvoraf ca. 8,4 mill. kr. er anbragt i kreditforenings- og statsobligationer med en gennemsnitsforrentning på ca. 6 pct. Det resterende beløb, ca. 14,1 mill. kr., anvendes til finansiering af KGHs drift i Grønland og forrentes med 3½ pct. p. a., svarende til den rente, finansministeriet beregner sig ved udtræk af finanshovedkassen. Om forrentning af de grønlandske spareres konti kan oplyses, at indestående på anfordringskonti ikke forrentes, medens indlån på 3 måneders opsigelse forrentes med 4½ pct.

Endelig findes en opsparingspræmieordning for grønlandske fiskere, fangere og fåreholdere. Ved anvendelse af opsparede midler til investering i erhvervsaktiver ydes 6¾ pct. p. a. i rente af det beløb, som sparerne investerer i erhvervsaktiver.

Det tilføjes, at beløb indsat på anfordringskonti andrager ca. 12 pct. af det samlede indestående, medens beløbet på 3 måneders opsigelse er på ca. 88 pct. af det samlede indskud.

2.) § 2. P.6.03. Landbrugsstationer:

Kan ministeren redegøre for den praktiske værdi af disse stationers virksomhed?

Er der mulighed for at drive andre former for landbrug end fåreavl med et positivt resultat?

Ad 2. Der er i sin tid af staten oprettet 2 landbrugsstationer, nemlig en i Godthåb distrikt ved Qorqut og en i Julianehåb distrikt. Sidstnævnte lå oprindeligt